

ספורי הזוהר

בְּלִשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְלֻקֵט מִכָּל סִפְרֵי הַזוהַר הַקּוֹדֶשׁ
לְתַנַּא הָאֱלוּקֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי וְעֵ"א

אור הזוהר - ספורי הזוהר גליון 92

האדמו"ר מהאלמין רבי שלום יהודה גראס שליט"א
חיבר למעלה מאלף ספרים על כל מקצועות התורה

ההפצה בחינם ולתרומות: 0527651911

מעשה באדם שהתארח אצל רבי ברכיה

(זוהר חדש ב שה"ש א, א)

אמרת לי: למה חזרת בדבר והתנחמת? אמר לי: אסור לאדם לקלל עצמו, כל שכן אחר, משום שקללת חכם אפלו על תנאי מתקימת. אמרתי: פן הוא ודאי, שכתוב (בראשית לא) "עם אשר תמצא את אלהיך לא יחיה", והתקיים. ואני בדקתי כן, וקללותיך אינן כלום.

פתח ואמר, (שמות לב) "ועתה אם תשא חטאתם ואם אין מחני נא מספרך אשר כתבת". קללה זו על תנאי, והקדוש ברוך הוא מחל לחטאייהם בשביל משה, ואף על פי כן נמחה מפרשה מעלה בתורה, במצוה של מעשה המשכן, והיא פרשת ואתה תצוה. שהיה לו לכתב שמו של משה בכל דבר ודבר, ובכל מצוה ומצוה ששם, ונמחה מכל הפרשה ההיא, שלא נזכר שם. הוה אומר, קללת חכם אפלו על תנאי מתקימת.

בין שהרגשתי בו, קמתי והושבתיהו בראש השלחן. אמרתי: והרי לאחר ואתה תצוה אמר משה את הדבר הזה. אמר לי: אין מקדם ומאחר בתורה.

שאלתי אותו במקרא, במשנה ובתוספתא ובהגדה, והיה בקי בכל. אמרתי:

רבי ברכיה אמר, יושב הייתי על שערי רומי רבתי, וראיתי איש אחד שהיה בא. יצאתי אליו, הכנסתיהו לתוך ביתי, בדקתי אותו במקרא, במשנה, בתוספתא ובהגדה, ולא מצאתי בו. נזפתי בו, ולא השיב לי דבר. הפיל עצמו אחורי הדלת, ונרדם. אמרתי, הוא והכלב יאכלו יחד.

שכן אמר רבי מנימי הזקן של גוש חלב, מהו (ישעיה נו) "והכלבים עזי נפש לא ידעו שבעה והמה רעים" וגו'? "לא ידעו שבעה" - אלו עמי הארץ, שהם עזי פנים ככלב, עזי נפש בכל. מה הטעם? מפני (שם) "שלא ידעו הבין". שאין הקדוש ברוך הוא משרה קדשתו בתוכם, ועל זה הם עזי נפש, ומשום כך הוא והכלב יאכלו יחד.

כשהתעורר, קם וקרב לשלחן, הנמיך ראשו ולא אמר דבר. ראיתי והסתכלתי בעיניו שצוחקות. אמר לי: ודאי מדרכי רבונך התרחקת, שהוא תקן שלחן טרם יבא אדם, וטרם שצוה אותו ויבדק אותו. אם תוסיף ללכת בדרך הזו, לא יתקומו לך בנים. מיד חזר ואמר: יחיו לך, ויתקומו לך.

לְמָה בְּרָאשׁוֹנָה לֹא הִשְׁבַּתְתָּ לִי, כְּשֶׁבִדְקַתִּי אוֹתָךְ? אָמַר: הַשָּׁנָה אָנֹסָה אוֹתִי. הָיוּ יוֹמִים שֶׁלֹּא יִשְׁנָתִי. וְכַעַת שֶׁהַשָּׁנָה בָּאָה לְעֵינַי, לֹא הִשְׁבַּתִּי לָךְ.

אַחַר שְׂאֶכֶל וְשִׁתָּה, פָּתַח וְאָמַר וְכוּ'. בָּא רַבִּי עֲזַרְיָה וְרַבִּי מְרוֹנוֹס, וּנְשָׁקוּהוּ בְּרֹאשׁוֹ. קָרָא עָלָיו, (משלי יח) "לֵב נְכוּן יִקְנֶה דַעַת וְאֵזֶן חֲכָמִים תִּבְקֶשׁ דַּעַת".

מכתב למערכת

אומרו כל יום ויום בכוננה גדולה, אין אלטר
 ההתעוררות הנפלאה שבה ניתן ליהודי על
 יצי אומצ הצוהר, יהודי יוצע שיש לשהו יותר
 שלמי ויותר נעלה, והיהודי שואל קצת איותר
 ויותר אעלות להתעלות, יהודים יקרימי, בואו
 וטעמו מנעם בולף הצוהר הקצוטי, שבה יותר
 טוב מנפת בולף וכל טעם, רבותי הכל מנסיון
 ברשותכם אנסות ולהוכיח כי האמת איתי.
 בתורה ארבי שלמון בר יודאי צכותו ים עלינו
 על התורה הנפלאה שהנחיל לנו.
שלמון אינטאל

שלום לכל עם ישראל אומצו הצוהר הקצוטי
 והתיקונים.

טעמו וראו כי טוב הצוהר

הצוהר הקצוטי הוא למש ריפוי הנפש וריפוי
 הרוח, הצוהר הוא למש כלו אויר אנשילמה,
 מי טעם פסם אחד מהצוהר הקצוטי לא
 יכול שלא לטעם עוצ ועוצ בכל יום ויום
 בהדינת הרוח ונפשו אטוב, מורי ורבותי אני
 כותב זאת מנסיון למש, בשעה שלמדתי
 בצוהר על אמת אמירת פרשת הקטורת אני

הקב"ה שלח לנו "תיבת נח" של הרשב"י
שהוא "הזוהר הקדוש"
להצילנו מהמבול הנורא!

והמשפילים יזהירו קוהר הרקיע.
 אליו אינו דקא משתדליו בזהר
 דא, דאקרי ספר הזוהר, דאיהו
 קתיבת נח, דמתמנשין בה שנים
 מעיר, ושבע ממולכותא. וקומנן
 אחרי מעיר, ושנים ממשפחה.
 דבהון יתקום (שמות א) כל הפו
 הילוד היותר תשליכוהו. ודא
 אורה דספרא דא.
 (זהר הק"ג דף ק"ג: ברעיא מהימנא),
 (וי"ע תקוני תרה תרי"ד ע"ב עמוד
 ד', ובהקדמת המוציא לאור תשנ"ו תר
 סתק"א, וכן תרי"ד תרי"ח תרי"ט תרי"ט
 קודקודין, דע את אליהו אביהו, י"א).

יקול הזוהר
 0722-990044

"תיבת נח" של הרשב"י

המוטל לנו לא טעם ענה לבטל נזירת טעם ישראל, אלא בלמה "הזוהר הקדוש" ברוח אלה תפתי, שבכח "הזוהר הקדוש" לבטל כל נזרות ולקרב הנאמר
 בתקנים, וז"ל, וירשת רבך ויטענו בו ויחיי עשרה עניו החבה, וכלנו וכמה אל החבר האמת ונעיל, ונמצא שביריות רבי שיענון בר ויחיי עשית עניו תפתי,
 שביהר ענייה הזוהר, אשר בו ומלכו כל התיבות רמא ונעילתו, כפופר בתקנים, ואז נחשב זה לפירות קלות לכל ישראל, עד שביהר ותיבות לא יצטרך אלא
 יציאה וזוהר ענאמר (שעיה נב, יב) "כי לא בחפזו תנאו ובמנוחה לא תלכו מן החר לפיכך ה' ונאספכם ארצו ישראל", כל מי שמתעסק בזה התיבות הזה מן
 התנאים הנראים, ויחיי מתיבתו מתיבתו, ודאמת כי ספר הזוהר נשאר אחריו (אשר רש"י) וז"ע, שעל מי שיתעסק בו נקרא שפורח מן הספרות אחרא, עד שלא יצטרך
 לו (באחרות תעיים) אלא יציאה, ואודיעה מיד תועלת נמצא בקו, והאמת כי תועלת נזורה רמא, כי דא תעלה חכמה קשיה, (הרמב"ל באריות ורמא טר פאר חוהר).